

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoZm/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116225292
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7116225292.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Igora Ragana v spore žalobkyne: A. K., G.. X.X.XXXX, R. O. I. XX, XXX XX C., zastúpená: Mgr. Ivica Štiglitz, advokátka, Šafárikova 8, 048 01 Rožňava, IČO: 42 324 017, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.080,00 eur s príslušenstvom a o vydanie zmenky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 31CbZm/6/2016-195 zo dňa 6. júla 2020, takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 31CbZm/6/2016-195 zo dňa 6. júla 2020 v napadnutom I. výroku.
- II. Z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 31CbZm/6/2016-195 zo dňa 6. júla 2020 v II., III., a IV. výroku a v zrušenom rozsahu vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 2.080,00 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.080,00 eur odo dňa 26.10.2016 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný vydať originál zmenky zo dňa 2.12.2012 žalobkyňi, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 124,50 eur, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa v tomto konaní navrhla, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 2.080,00 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia a na vydanie originálu zmenky zo dňa 2.12.2012. Žalobkyňa tento návrh odôvodnila tým, že uzatvorila so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere dňa 2.12.2012 č. 161328-71318, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver 5.000,00 eur. Táto zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou o

spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa sa zaviazala predmetný úver 5.000,00 eur zaplatiť aj s odmenou pre žalovaného v celkovej výške 6.328,00 eur v 48 mesačných splátkach po 236,00 eur. Touto zmluvou o úvere sa žalobkyňa zaviazala žalovanému zaplatiť celkom sumu vo výške 11.328,00 eur. Súčasne v deň podpisu zmluvy o úvere vystavila žalobkyňa na rad žalovaného aj vlastnú blankozmenku. Žalobkyňa ďalej uviedla, že z predložených dokladov vyplýva, že žalobkyňa uhradila prvú splátku dňa 24.1.2013 vo výške 236,00 eur, celkovo zaplatila 30 splátok po 236,00 eur, teda spolu žalobkyňa zaplatila žalovanému na predmetný úver 7.080,00 eur.

3. Žalobkyňa ďalej v žalobe uviedla, že žalovaný písomným podaním zo dňa 11.3.2015 oznámil žalobkyni, že porušila podmienky zmluvy o predmetnom revolvingovom úvere, pretože neplnila riadne svoj záväzok z tejto úverovej zmluvy a zároveň žalovaný vyzval žalobkyňu, aby mu zaplatila dlžnú sumu vo výške 16.063,19 eur a to jednorázovo. Zároveň žalobkyni bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie u súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára so sídlom v Šali sp. zn. Ex 964/16 a to na základe poverenia na vykonanie exekúcie vydaného Okresným súdom Michalovce dňa 13.4.2016. Žalovaný toto exekučné konanie zahájil na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom v Bratislave sp. zn. 07/03/15 zo dňa 30.11.2015. V tomto rozhodcovskom konaní si žalovaný uplatnil nárok zo zmenky, do ktorej žalovaný vyplnil sumu 15.198,40 eur s dátumom splatnosti 3.2.2015.

4. Žalobkyňa ďalej uviedla, že na Okresný súd Košice I podala dňa 8.6.2016 žalobu o zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku, konanie je vedené pod sp. zn. 34Csr/1/2016 a zároveň podala námietky proti upovedomeniu o začatí exekúcie. Žalobkyňa uviedla, že predmetný vzťah zo zmluvy o úvere je vzťahom spotrebiteľským, pretože aj keď žalovaný uviedol v zmluve jej IČO, žalobkyňa konala pri podpise zmluvy ako fyzická osoba a nie v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Finančné prostriedky si zapožičala od žalovaného na uhradenie nákladov osobného charakteru a na zaplatenie svojho skoršieho dlhu v súvislosti s rozvodom svojho manželstva. Uviedla, že žalovaný je právnickou osobou, ktorá poskytuje spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti a pri uzatváraní predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný prostredníctvom svojho finančného agenta úmyselne obišiel zákony na ochranu spotrebiteľa, keď uviedol v zmluve, že žalobkyňa si zapožičiava finančné prostriedky na výkon svojej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa uviedla, že nepodniká, pracuje ako opatrovatelka v zahraničí kde má zabezpečené ubytovanie, stravu, preplácané cesty a preto nepotrebuje žiadne finančné prostriedky na výkon tejto činnosti. Má vedomosti, že prax nebankových spoločností vrátane žalovaného je taká, že uvádzajú ako účel použitia zapožičiavaných finančných prostriedkov „výkon podnikateľskej činnosti“ a to zámerné, aby sa tak vyhli spotrebiteľskému právnomu režimu. Preto žalobkyňa považuje konanie žalovaného ako nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 2 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa. Ďalej uviedla, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy porušil ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože v predmetnej zmluve o revolvingovom úvere nie je uvedená RPMN. V predmetnej zmluve absentujú podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa § 17 ods. 3 tohto zákona nie je možné v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru splniť dlh alebo ho zabezpečiť zmenkou. Preto je potrebné považovať predmetný úver za úver bezúročný a bez poplatkov. Z toho vyplýva, že žalobkyňa bola povinná z predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere zaplatiť žalovanému len istinu, teda skutočne požičanú sumu 5.000,00 eur. Keďže žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 7.080,00 eur, žalovaný tak získal majetkový prospech na úkor žalobkyne v rozsahu 2.080,00 eur, ktorý je povinný žalobkyni vydať. Taktiež žalovaný nemal právo od žalobkyne žiadať zmenku na zabezpečenie predmetného záväzku a preto je povinný túto zmenku vrátiť žalobkyni.

5. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť a to z toho dôvodu, že medzi stranami sporu nebola uzatvorená žiadna spotrebiteľská zmluva ako to tvrdí žalobkyňa, ale bola uzatvorená zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka. V čl. 1 ods. 1 zmluvy o revolvingovom úvere je uvedené, že ju žalovaný poskytuje žalobkyni pre účely výkonu jej podnikateľskej činnosti. V zmluve je žalobkyňa označená ako podnikateľ. Toto nebolo medzi účastníkmi konania sporné. Žalobkyňa až dodatočne začala v tomto konaní tvrdiť, že je spotrebiteľkou, čo považuje žalovaný za špekulatívne a účelové tvrdenie. V samotnej zmluve sa žalobkyňa identifikovala svojím identifikačným číslom, miestom podnikania, s

predmetom podnikania - opatrovatelka. Predložila živnostenský list a daňové priznania za rok 2010 a 2011. Žalobkyňa nepodala vyjadrenie v konaní pred rozhodcovským súdom, aj keď výzvu na vyjadrenie prevzala 17.7.2015. Žalovaný ďalej uviedol, že na povahe predmetného zmluvného vzťahu ako obchodnoprávneho vzťahu nemení nič ani to, na aký účel žalobkyňa čerpala. Preto žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. Súd prvej inštancie skôr než vec prejednal, posúdil žalovaným vznesenú námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Košice I na prejednanie tohto sporu, ktorú vzniesol pri svojom prvom úkone. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že táto námietka žalovaného je nedôvodná, pretože posúdil predmetný vzťah strán sporu ako vzťah spotrebiteľský a preto podľa § 19 písm. d) C.s.p. je miestne príslušným súdom súd v obvode ktoré má žalobkyňa ako spotrebiteľka adresu svojho trvalého pobytu - Cesta pod Hradovou 33, Košice, teda v obvode Okresného súdu Košice I.

7. Súd prvej inštancie zistil zo zhodného tvrdenia účastníka konania a z predložených listinných dôkazov, že žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa 2.12.2012 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 5.000,00 eur. Sporné nebolo ani to, že žalobkyňa na predmetný úver uhradila 7.080,00 eur. Táto zmluva o revolvingovou úvere je typickou formulárovou zmluvou, v ktorej je žalobkyňa uvedená ako fyzická osoba s rodným číslom a adresou bydliska. V čl. 1 bod 1.1 tejto zmluvy je okrem iného uverené, že úver je poskytnutý na účely podnikateľskej činnosti žalovanej v dohodnutej výške 11.328,00 eur. Zo zmluvy nevyplýva doba trvania zmluvy o úvere a termín konečnej splatnosti úveru, celkovú výšku a konkrétne menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, úrokovú sadzbu úveru, podmienky, ktoré upravuje uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu ako aj časové obdobie, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny. Ďalej súd prvej inštancie zistil z listiny označenej ako stanovisko k žiadosti o splátkový úver, že žalovaný k žiadosti žalobkyne o splátkový kalendár vo výške 100,00 eur mesačne oznámil svoje nesúhlasné stanovisko a nevyhovel žiadosti žalobkyne o zmenu splátkového kalendára a zníženia mesačných splátok z 236,00 eur na 100,00 eur mesačne. Žalovaný ďalej v tomto stanovisku uviedol, že v dôsledku omeškania žalobkyne so splácaním úveru došlo zo strany žalovaného dňa 28.12.2014 k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok a upovedomil žalobkyňu o výške pohľadávky ku dňu 11.3.2015, ktorá predstavuje 16.063,19 eur.

8. Ďalej súd prvej inštancie zistil z fotokópie vlastnej zmenky, ktorú predložila žalobkyňa, že ju vystavila žalobkyňa na rad žalovaného dňa 2.12.2012, zmenka obsahuje údaj zmenkovej sumy 15.198,40 eur splatnosť 3.2.2015. Ako údaje o žalobkyni na tejto zmenke je uvedené rodné číslo žalobkyne a číslo jej občianskeho preukazu.

9. Súd prvej inštancie ďalej zistil zo spisu vedeného na Okresnom súde Košice I sp. zn. 34Csr/2/2017 a to zápisnice o pojednávaní konanom dňa 10.9.2019 o zrušenie rozhodcovského rozsudku, že žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že neprevzala úver na účely podnikania a poprela, že by údaj o účele poskytnutia úveru doplnila do úverovej zmluvy sama. Žalobkyňa uviedla, že ako doklad k poskytnutiu úveru predložila oprávnenie na podnikanie vydané v Rakúskej republike a daňové priznania za rok 2010 a 2011, avšak tieto listiny slúžili len na preukázanie jej majetkových pomerov. Uviedla, že údaje do úverovej zmluvy doplnila pracovníčka žalovaného.

10. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku ďalej citoval viaceré zákonné ustanovenia slúžiace na ochranu spotrebiteľa a to § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 11 ods. 1, § 17 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52, § 53 ods. 1, § 54, § 39, § 451, § 126 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré doslovne citoval v odôvodnení rozsudku.

11. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti uzatvorenia zmluvy, jej obsah a dohodnuté podmienky, mal za preukázané to, že zmluvné strany neuzatvorili zmluvu o revolvingovom

úvere, ale zmluvu o úvere. Na základe zmluvy o úvere veriteľ poskytuje peňažné prostriedky, ktoré sa dlžník zaväzuje zaplatiť v presne určenom počte splátok, s presne určenou výškou splátky. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere sa však veriteľ zaväzuje poskytnúť určitý úverový rámec z ktorého dlžník môže, ale nemusí opakovane čerpať a priebežne splácať vyplatenú časť úverového rámca, bez toho, aby sa musela uzatvárať nová zmluva. V prejednávanej spore žalovaný poskytol žalobkyni peňažné prostriedky, ktoré sa žalobkyňa zaviazala uhradiť v presne stanovenom čase, vyplatil jej sumu 5.000,00 eur, aj keď jej mal poskytnúť sumu 11.328,00 eur. Rozdiel týchto súm 6.328,00 eur predstavoval odplatu za poskytnutý úver. Aj z bodu 3. tejto zmluvy vyplýva, že ak žalobkyňa ako dlžník splatí všetky splátky úveru, vznikne jej po schválení zo strany žalobcu nárok na revolving. To znamená, že predmetná zmluva nebola revolvingovou zmluvou, ale bola zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 52 Občianskeho zákonníka a preto musela obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa bola preto povinná zaplatiť žalovanému iba sumu 5.000,00 eur, pretože predmetná zmluva o úvere neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), y) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Tvrdenie žalobkyne, že žalovanému uhradila 30 splátok po 236,00 eur, žalovaný nenamietal. To znamená, že žalobkyňa uhradila žalovanému celkovú sumu 7.080,00 eur, aj keď žalovaný jej na predmetnú úverovú zmluvu poskytol plnenie iba v rozsahu 5.000,00 eur. Rozdiel týchto súm 2.080,00 eur prijal preto žalovaný od žalobkyne bez právneho dôvodu a teda došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne, preto je povinný žalovaný žalobkyni toto bezdôvodné obohatenie 2.080,00 eur vydať podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa dostal do omeškania s vrátením tohto bezdôvodného obohatenia, preto je povinný zaplatiť žalobkyni aj zákonné úroky z omeškania v uplatnenej výške 5 % odo dňa podania žaloby, teda odo dňa 26.10.2016 do zaplatenia.

12. Súd prvej inštancie ďalej k ďalšiemu návrhu žalobkyne o vydanie zmenky zo dňa 2.12.2012 uviedol, že zo strany žalovaného nebolo namietané, že bola vystavená predmetná zmenka, ktorá mala zabezpečiť plnenie žalobkyne z predmetnej zmluvy o úvere. Keďže predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, preto vystavenie zmenky je podľa § 17 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch zakázané a preto vystavenie takejto listiny označenej ako zmenka žalobkyňou dňa 2.12.2012 je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, preto túto listinu nemožno považovať za zmenku. Žalovaný v konaní nepoprel, že by predmetnú listinu mal v držbe, preto súd prvej inštancie z dôvodu právnej istoty na strane žalobkyne, uložil žalovanému povinnosť vydať originál zmenky zo dňa 2.12.2012 žalobkyni a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

13. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa úspechu v spore tak, že úspešnej žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 % podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p. s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konania ukončí.

14. Súd prvej inštancie vo IV. výroku rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 124,50 eur z toho dôvodu, že žalobkyňa bola oslobodená v tomto konaní od súdnych poplatkov, preto súd uložil žalovanému zaplatiť tento súdny poplatok vo výške 124,50 podľa § 6 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, podľa položky 1a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch.

15. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a to proti všetkým výrokom. Uviedol, že nepovažuje za správny záver súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Argumentácia obsiahnutá v žalobe je nedôvodná a bez opory v zákone, pretože argumentácia žalobkyne obsiahnutá v žalobe je nedôvodná z toho dôvodu, že žalobkyňa pred uzatvorením zmluvy o úvere, pri jej samotnom uzatváraní konala a vystupovala ako podnikateľka a predmetná úverová zmluva je preto vzťahom podnikateľským - obchodnoprávnym. Zmluvné dokumenty boli žalobkyni riadne doručené a ich obsah žalobkyňa žiadnym spôsobom nespochybnila a neboli spochybnené ani v žalobe. Charakter zmluvného vzťahu sa určuje na základe prejavenej vôle oboch zmluvných strán pred a pri uzatváraní zmluvy a aj faktické konanie oboch zmluvných strán. Povaha zmluvného vzťahu nezávisí od následného spôsobu použitia poskytnutých peňažných prostriedkov. Bez ohľadu na to, ako žalobkyňa využila poskytnuté peňažné prostriedky, je predmetná zmluva úverovou

zmluvou podľa Obchodného zákonníka. Aj zo súdnej praxe vyplýva, že povaha a platnosť právneho úkonu sa posudzujú v okamihu vykonania právneho úkonu, teda k okamihu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Aj interpretácia právneho úkonu súdom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže byť považovaná za nahradenie, prípadne zmenu už urobených prejavov vôle. Žalovaný preto považuje za nesprávne a predčasné závery súdu prvej inštancie uvedené v napadnutom rozsudku, pretože z neho nevyplýva to, že by súd prvej inštancie vôbec pristúpil k interpretácii úverovej zmluvy v zmysle § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z obsahu samotnej zmluvy vyplýva, že žalobkyňa ju žiada na podnikateľské účely. Súd prvej inštancie sa nezaoberal obsahom predložených listín a žiadosť o úver a samotnú zmluvu o revolvingovom úvere hodnotil jednostranne a preto jeho závery o tom, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, sú predčasné.

16. Žalovaný podal odvolanie aj proti II. výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť vydať originál zmenky zo dňa 2.12.2020 bez toho, aby označil zákonné ustanovenia, z ktorého vyplýva pre žalovaného takáto povinnosť. Preto v tomto výroku považuje žalovaný rozsudok súdu prvej inštancie za nepreskúmateľný. Navyše rozsudok v tejto časti považuje žalovaný za zmätočný, pretože súd v odôvodnení rozsudku označuje zmenku za neplatnú listinu, avšak vo výroku ukladá žalovanému povinnosť vydať zmenku. Preto, ak podľa súdu je zmenka neplatná, potom nie je zrozumiteľné akú zmenku má žalovaný žalobcovi vydať. Navyše je tento II. výrok nevykonateľný, pretože z neho nevyplývajú žiadne údaje akú zmenku by mal žalovaný žalobkyni vydať. Ak má byť určitá listina považovaná za zmenku, musí obsahovať náležitosti uvedené v § 75 Zákona č. 191/1950 Z.z. - Zákon zmenkový a šekový. Toto predmetný II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie neobsahuje, preto je neurčitý, nezrozumiteľný a nevykonateľný.

17. Žalovaný podal odvolanie aj proti III. a IV. výroku, ktorým bol zaviazaný na náhradu trov konania pre žalobkyňu, pretože tieto výroky sú závislé od rozhodnutia vo veci samej. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietne a priznal žalovanému náhradu trov konania.

18. Odvolanie žalovaného bolo žalobkyni doručené dňa 23.10.2020, vyjadrenie k nemu nepodala.

19. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C.s.p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné vo vzťahu k I. výroku súdu prvej inštancie a je dôvodné vo vzťahu k II., III. a IV. výroku rozsudku súdu prvej inštancie.

20. Odvolací súd skôr ako prejednal odvolanie žalovaného vyzval obe strany sporu podľa § 382 C.s.p. k možnému použitiu § 126 Občianskeho zákonníka o vydanie veci vo vzťahu k II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie o uloženej povinnosti žalovanému vydať žalobkyni originál zmenky zo dňa 2.12.2012, pretože pri rozhodovaní súdu prvej inštancie nebolo použité.

21. Žalobkyňa vo vyjadrení k tejto výzve odvolacieho súdu uviedla, že súhlasí s použitím ustanovenia § 126 Občianskeho zákonníka na prejednaný spor.

22. Žalovaný vo vyjadrení k výzve odvolacieho súdu uviedol, že nesúhlasí s aplikovaním § 126 Občianskeho zákonníka na prejednaný spor, pretože predpokladom jeho použitia je preukázanie hmotnoprávných podmienok na vydanie veci. Týmito hmotnoprávnymi podmienkami je vlastnícke právo k určitej veci, alebo neoprávnené zadržovanie tejto veci iným subjektom. Vlastníkom predmetnej zmenky, teda jej majiteľom je osoba uvedená v tejto listine ako remitent a touto osobou je žalovaný. Žalobkyňa v konaní netvrdila a nepreukázala, že má postavenie majiteľa tejto zmenky. Základnou podmienkou

úspechu v spore o vydanie veci je aktívna legitímácia toho kto žiada vydať vec a musí preukázať, že sa vec neoprávnene nachádza vo faktickej moci inej osoby, než vlastníka. V tomto konaní nebolo preukázané to, že by žalovaný ako majiteľ zmenky držal predmetnú zmenku neoprávnene.

23. Ďalej žalovaný v tomto vyjadrení uviedol, že vec, ktorá sa má podľa § 126 Občianskeho zákonníka vydať musí byť špecifikovaná tak, aby bolo zrejmé o akú vec ide a v prípade hnuteľných vecí musí byť vec individuálne určená tak, aby bola odlišená od iných vecí rovnakého alebo podobného druhu. V prípade zmenky je každá zmenka identifikovateľná prostredníctvom údajov v zmysle § 75 Zákona zmenkového a šekového, teda musí byť v nej uvedené na koho rad je zmenka vydaná, teda majiteľ zmenky, remitent. Žalobkyňa v konaní netvrdila, že je majiteľkou zmenky. Preto považuje žalovaný rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o povinnosti vydať zmenku za nezrozumiteľný a nevykonateľný. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že predmetná listina nie je zmenkou, avšak vo výroku uložil žalovanému povinnosť vydať zmenku zo dňa 2.12.2012, teda v tomto smere je rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku rozporný a nepreskúmateľný, nejasný. Preto žalovaný uviedol, že trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu a navrhuje zmeniť rozsudok a zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

24. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k jeho I. výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.080,00 eur s príslušenstvom. Na zdôraznenie správnosti rozsudku vo vzťahu k tomto I. výroku a k podstatným tvrdeniam strán sporu v odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

25. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol v ods. 34. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že predmetná zmluva o úvere nie je zmluvou o revolvingovom úvere, ale je zmluvou o úvere. Správne súd prvej inštancie posúdil v ods. 35. odôvodnenia rozsudku to, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili predmetnú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 52 Občianskeho zákonníka a preto musí mať náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov uvedených v § 9 ods. 2 tohto zákona. Odvolací súd poukazuje na to, že pre posúdenie zmluvy o úvere ako spotrebiteľskom úvere, nie je rozhodujúce na aký účel boli zmluvou poskytnuté peňažné prostriedky použité, ako to správne uviedol aj žalovaný v odvolaní. Rozhodujúce je to, či dlžník uzatvoril predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ alebo ako podnikateľ. Z obsahu predmetnej zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaný už v označení zmluvy na predtlačí „Zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka“ zavádzal, pretože neposkytol žalobkyni revolvingový úver, ale riadny úver, pretože už v ods. 3/3.1. predmetnej zmluvy o úvere uviedol „v prípade, že dlžník splatí všetky splátky úveru podľa splátkového kalendára ... vzniknuté z tejto zmluvy, vzniká dlžníkovi po predchádzajúcom schválení zo strany veriteľa nárok na revolving a bude mu teda úver automaticky navýšený, t.j. veriteľ poskytne dlžníkovi čiastku vo výške 11.328,00 eur a bude prevedený bankovým prevodom na účet dlžníka do 8 pracovných dní od vzniku nároku na revolving“. Z toho vyplýva, že predmetná zmluva nie je zmluvou o revolvingovom úvere, pretože na revolvingový úver by žalobkyni vznikol nárok až potom ako by si voči žalovanému ako veriteľovi splnila povinnosti z tejto zmluvy o úvere, teda potom čo by riadne splatila predmetný úver žalovanému.

26. V konaní nebolo sporné, že text zmluvy na predtlačí s hlavičkou označenia žalovaného vypracovával žalovaný a keď žalobkyňa ako dlžníčka chcela získať od žalovaného úver, podpísala text pripravenej zmluvy o úvere bez výhrad tak ako jej túto zmluvu žalovaný predložil. Podpísala teda aj časť textu 1/1.1. kde je uvedené, že tento úver sa poskytuje na účely výkonu podnikateľskej činnosti žalobkyne, aj keď z označenia dlžníčky v ďalších listinách predložených v tomto konaní a to z upovedomenia o začatí exekúcie a z rozhodcovského rozsudku nevyplýva, že by žalobkyňa bola podnikateľkou, pretože v týchto listinách je žalobkyňa označená ako štátny občan Slovenskej republiky s uvedeným svojím rodným číslom. Dokonca v žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 27.11.2012 žalobkyňa uviedla svoj rodinný stav „rozvedená“, čo nesvedčí o tom, aby túto žiadosť podávala ako podnikateľka, pretože v tejto žiadosti boli prečiarknuté údaje o identifikačnom čísle žalobkyne, je tam uvedený ako predmet podnikania „opatrovateľka vo Viedni“. Toto označenie nenasvedčuje tomu, že tento úver bol žalovanej poskytnutý na výkon práce podnikateľka vo Viedni. Preto, ak zo zmluvy o úvere a z predložených listinných dôkazov nevyplýva jednoznačne, že predmetnú úverovú zmluvu žalobkyňa - fyzická osoba uzatvorila ako podnikateľka na účely svojho podnikania, je dôkazná povinnosť na žalovanom ako poskytovateľovi úverov aby podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch toto preukázala, nie je povinnosťou žalobkyne ako

dĺžníčky toto preukazovať. Žalovaný okrem zavádzajúcej predtlačie predmetnej zmluvy ako zmluvy o revolvingovom úvere, inými dôkazmi nepreukázal, že predmetnou zmluvou o úvere bol žalobkyni ako fyzickej osobe poskytnutý úver na podnikateľské účely a že tento úver nie je spotrebiteľským úverom.

27. Odvolací súd preto považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho I. výroku o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2.080,00 eur, ktoré zaplatila nad rozsah skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov 5.000,00 eur podľa žiadosti žalobkyne o poskytnutie úveru a zhodných tvrdení strán sporu za vecne správny, pretože žalovaný je povinný túto sumu vydať žalobkyni ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka spolu so zákonným úrokom z omeškania odo dňa podania žaloby. Preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil v napadnutom II. výroku rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

28. Odvolací súd vo vzťahu k II. výroku napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť vydať originál zmenky zo dňa 2.12.2012 žalobkyni udáva:

29. Súd prvej inštancie pri posudzovaní predmetnej zmenky z 2.12.2012 ako jednostranného právneho úkonu, nepostupoval správne, ak zmenku posudzoval iba podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyvodil záver, že predmetná zmenka je neplatný právny úkon, pretože podľa § 17 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch bolo vystavenie zmenky na zabezpečenie záväzku žalobkyne zo spotrebiteľskej zmluvy vylúčené.

30. Odvolací súd k tomu udáva, tak ako to správne uviedol aj žalovaný v odvolacom konaní, že platnosť vlastnej zmenky sa posudzuje podľa Zákona č. 191/1950 Z.z. - Zákon zmenkový a šekový a to podľa jeho ustanovenia § 75, podľa ktorého vlastná zmenka obsahuje: 1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná; 2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu; 3. údaj sročnosti; 4. údaj miesta, kde sa má platiť; 5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť; 6. dátum a miesto vystavenia zmenky; 7. podpis vystaviteľa. Len, ak listina v ktorej chýba niektorá náležitosť uvedená v § 75 Zákona zmenkového a šekového nie je platnou vlastnou zmenkou. Z obsahu predloženej listiny vystavenej 2.12.2012 vyplýva, že obsahuje všetky zákonné náležitosti vlastnej zmenky podľa § 75 Zákona zmenkového a šekového a preto nebol dôvod, aby súd prvej inštancie posudzoval túto listinu ako neplatnú zmenku.

31. Je pravdou, že využívanie zmeniek, ktoré majú platobnú alebo zabezpečovaciu funkciu vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám je obmedzené, ale to neznamená, že aj keď je zmenka vystavená vo vzťahu k spotrebiteľskej zmluve nedôvodne, že takáto zmenka je neplatnou zmenkou. Obmedzenie znamená, že sa zmenka nemôže vystaviť, alebo ak je vystavená, majiteľ zmenku nemôže použiť na vymáhanie nárokov od spotrebiteľa z takejto zmenky.

32. K samotnému uplatnenému nároku žalobkyne na vydanie predmetnej zmenky od žalovaného, odvolací súd udáva, že právo žalobkyne na vydanie zmenky ako listiny - veci, možno odvodzovať z ustanovenia § 126 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje vydanie veci, preto žalobkyňa ako spotrebiteľka sa môže domáhať od žalovaného vydania originálu zmenky, aj keď ju žalovaný ako majiteľ neprávom zadržuje, aj keď je jej majiteľom - remitentom, teda tým komu by sa malo z takejto zmenky plniť. Žalobkyňa ako spotrebiteľka má právo podľa § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch žiadať od žalovaného vydanie prvopisu zmenky, ktorá bola žalovaným prijatá na platenie jej záväzkov zo zmluvy o úvere, alebo na zabezpečenie záväzkov žalobkyne z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy o úvere, ak zmenková suma v čase vyplnenia zmenky bola vyššia ako bola aktuálna výška neplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

33. Súd prvej inštancie takto zmenku neposudzoval a pri rozhodovaní o jej vydaní neskúmal právo žalobkyne na vydanie zmenky, pretože tento uplatnený nárok žalobkyne právne vôbec neposudzoval, čím jeho rozhodnutie v II. výroku o vydaní zmenky je rozhodnutím nepreskúmateľným, pretože neobsahuje žiadne právne posúdenie uplatneného nároku na vydanie zmenky v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p., ktorý upravuje náležitosti odôvodnenia rozsudku. Riadne odôvodnenie rozsudku patrí medzi základné právo strany sporu na súdnu ochranu a preto takýmto postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

34. Odvolací súd preto zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p., pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

35. Pretože v tomto spore po zrušení časti rozsudku v II. výroku nie je konanie o predmete sporu ukončené, od toho je závislé rozhodnutie aj o náhrade trov konania, preto odvolací súd podľa § 396 ods. 3 C.s.p. zrušil aj závislý III. výrok napadnutého rozsudku vo výroku o náhrade trov konania.

36. Odvolací súd zrušil aj IV. výrok napadnutého rozsudku o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za návrh 124,50 eur, pretože aj tento výrok je závislý od rozhodnutia o celom predmete sporu a navyše v ods. 40. odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie vôbec neodôvodnil to, prečo je žalobkyňa oslobodená od platenia súdnych poplatkov a prečo poplatkovú povinnosť uložil žalovanému. Súd prvej inštancie neuviedol zákonné ustanovenie, podľa ktorého je žalobkyňa oslobodená od platenia súdnych poplatkov a podľa ktorého táto povinnosť prechádza na žalovaného, preto aj v tomto výroku je rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný.

37. Po zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie v II., III. a IV. výroku odvolací súd v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie podľa § 391 C.s.p. a na nové rozhodnutie.

38. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude vyzvať žalobkyňu v zmysle § 129 C.s.p. na upresnenie petitu žaloby v II. časti petitu o návrhu na vydanie originálu zmenky zo dňa 2.12.2012 tak, aby bolo zjavné o vydanie akej zmenky v konaní ide a aby tento výrok bol vykonateľný. Potom ako žalobkyňa doplní tento petit žaloby, úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne konať o jej nároku na vydanie originálu zmenky a to v zmysle pokynov odvolacieho súdu uvedených v ods. 32. odôvodnenia tohto rozsudku odvolacieho súdu. Následne odôvodnenie rozsudku v časti o povinnosti vydať originál zmenky súd prvej inštancie riadne odôvodní skutkovo a aj právne tak ako to ukladá ustanovenie § 220 ods. 2, 3 C.s.p. a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach. To isté platí aj pre odôvodnenie výrokov III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie v ďalšom rozhodnutí.

39. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p. je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto zrušujúcom rozsudku.

40. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci podľa § 396 ods. 3 C.s.p., pretože odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo

jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).